

grønlandske fanger bliver deporteret fra Grønland til Danmark. Det vil sige, at de er i en situation og i et land, der ligger ca. 4.000 km væk fra deres hjemland, og man har levet med denne midlertidige tilstand i over 40 år.

Kl. 13.40

Ved hr. Kuupik Kleist, om der nogen sinde i de her 40 år har været nogen konkrete forslag fra dansk side om, at de grønlandske fanger muligvis kunne komme til at afsone deres straf i Grønland i stedet for i Herstedvester?

(Kort bemærkning).

Kuupik Kleist (IA):

Jeg har i hvert fald informationer om, at der engang var et parti her i Folketinget, der hed VS, og at VS fremsatte et forslag, jeg kan ikke lige huske årstallet, som gik på, at Folketinget skulle tage nogle beslutninger, som ville gøre det muligt for grønlandske kriminelle at afsone dansk straf i Grønland.

(Kort bemærkning).

Tórbjörn Jacobsen (TF):

Jeg har ikke yderligere spørgsmål, men blot lige en bemærkning angående, hvor farligt det ville være at befinde sig i Grønland, hvis dette beslutningsforslag blev vedtaget. Det var især hr. Helge Adam Møller, der kom ind på det.

Jeg vil bare tilføje, at jeg har været i Grønland i over 30 år, og jeg har ikke i nogen bygd i Grønland følt mig hverken mere eller mindre truet end i København.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Når jeg bad om ordet igen, så er det egentlig lidt i forlængelse af den første korte bemærkning, som fru Elisabeth Arnold havde for lidt siden foranlediget af hr. Kuupik Kleists indlæg her som privatist, i den forstand at jeg godt vil understrege, at vi også fra Kristendemokraternes side finder det nødvendigt med tidsubestemt straf med de begrænsninger, der er. Det var i øvrigt også derfor, jeg tidligere tilsluttede mig det forslag, der kom fra fru Lissa Mathiasen om, at man skulle kunne få prøvet sin sag hvert femte år.

Når jeg synes, det er nødvendigt at nævne det her, så er det, fordi jeg synes, hr. Kuupik Kleist fremførte nogle synspunkter i retning af, at han i hvert fald ikke mente, der skulle være mulighed for at idømme tidsubegrænset straf overhovedet. Jeg ved ikke, om jeg har forstået hr. Kuupik

Kleist forkert eller ej, men det vil jeg da så godt spørge til.

(Kort bemærkning).

Kuupik Kleist (IA):

Det centrale er jo, at når man idømmer folk straf på ubestemt tid og til behandling, så foregår der almindeligvis først og fremmest en behandling, der har til formål at resocialisere den kriminelle osv. Der er også indbygget andre mekanismer, som gør, at sagen kan blive taget op igen osv. Det forholder sig ikke sådan med de grønlandske fanger i Herstedvester.

En anden grund er selvfølgelig det, jeg har nævnt et par gange tidligere, at det er bemærkelsesværdigt, at der på grundlag af en befolkning på 55.000 sidder 18 mennesker lige i øjeblikket og 5 andre på en anden institution, hvor der i sammenligning sidder 24 danske dømte med samme straf ud af et rekrutteringsmateriale på hundrede gange så stor en befolkning. Alene det tilsiger, at der er et eller andet galt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så tror jeg ikke, der er flere spørgsmål. Derefter er det hr. Lars-Emil Johansen som ordfører for forslagsstillerne, der kommer på talerstolen.

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for den store interesse, der er for vores fremsatte forslag. Det er jo et meget centralt emne, som har været gemt af vejen i meget lang tid, og det er ikke nogen bebrejdelse over for nogen regering eller over for nogle partier. Det gælder lige så vel for de grønlandske politikere, det gælder også os.

Vi har ikke været opmærksomme nok på dette problem, der hedder anbringelse af grønlandske fanger i grønlanderafdelingen på Herstedvester på ubestemt tid. Det er ganske enkelt umenneskelige vilkår.

Jeg ved, som hr. Helge Adam Møller sagde, at der er en grund til, at de er der, og at det ikke er Vorherres bedste børn, der sidder der. Jeg ved også, at der er begået en grov kriminell handling, og vi har ikke med dette forslag forsøgt at bagatellisere alvoren af den kriminelle handling, der er blevet begået.

Men det, vi taler om, er, om man egentlig er klar over, at det er en dom uden tidsbegrænsning, uden noget perspektiv, uden nogen form for behandling. Der sker ingenting. Blot en opbevaring. Det eneste, der sker, er, at der bliver flere og flere af dem, fordi der ikke er nogen ud-